

DAL SZTÁLINRÓL

— Szergej Mihájkov —

Sok dalt énekel a szovjetnépek ajka:
hallja a város, az erdő, a rét,
s minden dalban itt él, minden dalban itt cseng
Sztálinnak neve, mely, — maga a nép!

Mindenhova visszük e nevet magunkkal,
szabadság záloga nekünk e név;
bárhová irányíts, megyünk mind utánad:
győzelem zászlaja nekünk e név!

Egyetlen emberként állunk mind Mögötted:
egyetlen szavadra mindenki kész!
Tudjuk: egünkön a fényt nem váltja árny fel:
ott ragyog napként a sztálini ész!

Mindenhova visszük e nevet magunkkal,
szabadság záloga nekünk e név;
bárhová irányíts, megyünk mind utánad:
győzelem zászlaja nekünk e név!

Fordította: BREZNAY BÉLA

PETŐFIHEZ

Idéztek annyiszor már, sanda képpel
mindig magadban, sohasem a néppel,
megváltoztattak, mint később hazád.
De nézz ránk most, a dolgos emberekre,
olyan hazát látsz népednek teremve,
kinek szülője a Köztársaság!
Petőfi, velünk élsz most, itt e versben,
szívünkben, szemünkben s a dolgos tervben,
ember és gép itt jól munkálkodik.
A rab hazában nem lehattél boldog,
én késő utód szabadon mosolygok
s valóra váltom népem terveit.
Világszabadság volt zászlódra írva,
a népet most e szabadság tanítja
élni, harcolni, küzdeni tovább.
Jövőnkért, szabadságunkért kitartón,
népemmel együtt most magasra tartom
a harcos béke vörös zászlaját!

TAKÁCS TIBOR